

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 569/2018-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, Námestie slobody 2, Humenné, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia zákazu diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 9/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a porušenie zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru postupom Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) a postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 9/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v napadnutom konaní v postavení obžalovaného pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Okresný súd rozhodol v napadnutom konaní rozsudkom č. k. 5 T 9/2013-1023 zo 7. decembra 2017 tak, že ho oslobodil spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 443/09-109 z 1. februára 2013.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: *„Napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu BA I v decembri 2017 som bol oslobodený spod obžaloby, podal som proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote odvolanie, ale toto som následne zobral späť... Aj okresný prokurátor podal odvolanie s tým, že je to len blanketné odvolanie, pretože do dnešného dňa toto svoje odvolanie prokurátor OP BA I nielenže neodôvodnil, ale vec ešte stále nie je predložená Krajskému súdu v Bratislave /ďalej KS BA/ na rozhodnutie!“*

4. Sťažovateľ ďalej v sťažnosti tvrdil, že *„Ku dňu podávania tejto sťažnosti je isté, že KS BA vo veci nerozhodol, resp. ani nemohol, resp. ani stále nepoznám obsah odvolania prokurátora OP BA I, čo obmedzuje moje možnosti účinne sa brániť. Teda aj prokurátor nekoná dostatočne rýchlo a vytvára vo veci neodôvodnené a nevysvetlené prietahy.“*

5. Sťažovateľ okrem iného uviedol tieto skutočnosti:

„... trestné stíhanie bolo proti mne vedené od roku 2008 a pre neodôvodnené a nevysvetlené prietahy bol oslobodzujúci rozsudok vydaný až v decembri 2017. Ja som

prieťahy a dĺžku konania ani v najmenšom nezavinil, poctivo som sa zúčastňoval všetkých pojednávaní...

V priebehu konania ja som viackrát podával sťažnosti vo veci porušenia práva na verejné prerokovanie bez zbytočných prieťahov. Bol som aj osobne prijatý u predsedníčky okresného súdu Bratislava I a u predsedu Krajského súdu Bratislava. O. i. dňa 25. 11. 2016 som adresoval predsedovi Okresného súdu Bratislava I sťažnosť, ktorá však bola riešená podľa môjho názoru tendenčne. Poverený predseda OS BA I v odpovedi formálne správne tvrdil, že po podaní obžaloby v roku 2008 zákonným sudcom bol sudca [REDAKOVANÉ] /v konaní 7 T 17/2011/, /ktorý bol vymenený z dôvodu trestného postihu/ a po späťvzati obžaloby prokuratúrou toto nie je vraj predmetom skúmania predsedu súdu. Že ide o tendenčnú odpoveď, je jasne preukázané tým, že trestné stíhanie proti mne je vedené od roku 2008 a opakovaná obžaloba na OS BA I sp. zn. 5 T 9/2013 bola podaná z OP BA I až 1. 2. 2013.

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že druhý zákonný sudca [REDAKOVANÉ] mi trestným rozkazom uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom. Po podaní odporu Okresná prokuratúra Bratislava I vzala žalobu späť. Bolo podozrenie o korupčnom správaní oznamovateľa Rajňáka a dozorujúceho prokurátora /vyšetrovala NAKA/, ale údajným dôvodom vzatia späť bol chybný dátum.

Opätovná žaloba mala ten istý obsah, takže podľa mňa nemôže ísť o konanie len od roku 2013 /pod novou spisovou značkou/, pretože obžaloba s rovnakým skutkom bola na súde od roku 2008.“

6. Podľa názoru sťažovateľa „efektívnosť úkonov súdu pri prejednávaní mojej veci vôbec nesmerovala k včasnému rozhodnutiu. Keďže konanie súdu bolo neefektívne, práve aj toto malo za následok zbytočné prieťahy a neprimeranú dĺžku konania a preto som presvedčený, že došlo k porušeniu mojich práv.“

7. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd neprimerane dlhým konaním Okresnej prokuratúry Bratislava I, ako aj Okresného súdu Bratislava I, ako aj neodôvodneným prieťahmi v konaní porušené bolo.

████████████████████ priznáva finančné zadosťučinenie v sume 100 000,- Eur, ktoré je súd povinný ██████████████████████ vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Súd priznáva ██████████████████████ náhradu trov konania ako aj trov právneho zastúpenia v sume 325, 42 Eur, ktoré je súd povinný ██████████████████████ vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu...“

8. Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť elektronickým podaním doručeným ústavnému súdu 21. novembra 2018, v ktorom uvádza:

„... dnešným dňom som v Infokancelárii odvolacieho Krajského súdu Bratislava zistil, že v tejto kancelárii sa stále nenachádza odvolací spis z Okresného súdu Bratislava I v konaní č. j. 5 T 9/2013. Oslobodzujúci rozsudok OS BA I v predmetnej veci bol vyhlásený dňa 7. dec. 2017, Okresná prokuratúra BA I podala vzápätí odvolanie, ale bez zdôvodnenia... Pokladám to za ďalší dôkaz zbytočných prieťahov a neprimeranej dĺžky konania. Žaloba bola podaná v roku 2008 a odvtedy som v stave ťažkej právnej neistoty... Splnou vážnosťou prosím ctený Ústavný súd SR, aby pri rozhodovaní zvážil otázku prikázania okresnému a odvolaciemu krajskému súdu, aby konali bez prieťahov, pokiaľ v čase rozhodnutia ÚS SR ešte nebude napadnuté konanie ešte ukončené...“

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

12. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

14. Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom musí byť zabezpečené bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

15. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

16. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

**K namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu
podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a zákazu diskriminácie
podľa čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu**

17. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

18. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

19. Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátom. Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené

náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09, IV. ÚS 159/2010, II. ÚS 522/2014). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

20. Preskúmaním obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k zisteniu, že sťažovateľ v odôvodnení svojej sťažnosti aj napriek tomu, že je kvalifikovane zastúpený advokátom, neuviedol žiadne argumenty, ktoré by odôvodnili jeho návrh a podporili údajné namietané porušenie ním označených práv, a teda je potrebné konštatovať, že sťažnosť sťažovateľa neobsahuje náležitosti sťažnosti, ktoré zákon o ústavnom súde vyžaduje.

21. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, podľa ktorej ústavný súd nie je povinný odstraňovať nedostatky zákonom predpísaných náležitostí z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 77/08, IV. ÚS 159/2010, III. ÚS 32/2011).

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nespĺňa v tejto časti požiadavky kvalifikovanej sťažnosti, ktoré by zodpovedali požiadavkám obsiahnutým v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri predbežnom prerokovaní pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

**K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných
priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti
v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu**

23. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

24. V rámci svojej judikatúry ústavný súd opakovane vyslovil, že návrh rozhodnutia (petit) musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy v spojení s § 50 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu vo veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že návrh na rozhodnutie uvedené požiadavky nespĺňa, môže takúto sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, a to zvlášť vtedy, ak je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom).

25. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľom predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre jeho rozhodnutie v uvedenej veci. Sťažovateľ sa v prvom odseku petitu podanej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia

svojich základných práv a slobôd „*neprimerane dlhým konaním... Okresného súdu Bratislava I, ako aj neodôvodneným priet'ahmi v konaní*“, pričom nie je uvedená konkrétna spisová značka konania okresného súdu, v ktorom malo dôjsť k porušeniu označených práv. Ďalším nedostatkom petitu podanej s'ťažnosti je chýbajúci návrh, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov, prípadne aby ústavný súd zrušil vydané rozhodnutie pre namietané porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, v dôsledku čoho je takto s'ťažovateľom formulovaný petit nevykonateľný.

26. Za takejto situácie sa s'ťažnosť s'ťažovateľa javí ako taká, ktorú by ústavný súd mohol aj v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri predbežnom prerokovaní pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

27. Napriek uvedenému ústavný súd v snahe vyhnúť sa prílišnému formalizmu pristúpil k preskúmaniu s'ťažnosti v rozsahu, v akom mu to umožňovala ústavnoprávne relevantná kvalita použitej argumentácie s'ťažovateľa v podanej s'ťažnosti.

28. Z obsahu s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 9/2013, predovšetkým po vydaní rozsudku vo veci samej, a zároveň z jeho pohľadu celkovou neprimeranou dĺžkou napadnutého konania.

29. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

30. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom či rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

31. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedeného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu tohto práva nečinnosťou tohto orgánu verejnej moci v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

32. Z obsahu sťažnosti a jej príloh, ako aj z vlastného šetrenia považuje ústavný súd za preukázané, že 7. decembra 2017 okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 5 T 9/2013-1023 tak, že sťažovateľa ako obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Označené rozhodnutie okresného súdu tak jednoznačne vyznieva v prospech sťažovateľa. Napriek tomu, že sťažovateľ bol spod obžaloby oslobodený, proti rozsudku sa odvolal, niekoľkokrát svoje odvolanie doplnil a následne 1. augusta 2018 doručil okresnému súdu späťvzatie odvolania. Aj prokurátor okresnej prokuratúry podal v napadnutom konaní odvolanie, ktoré následne doplnil o odôvodnenie.

33. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd v čase po vydaní rozsudku vo veci samej a pred tým, ako predloží vec Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), priebežne vykonával potrebné úkony (doručoval rozsudok obžalovanému, obhajcovi, prokurátorovi a splnomocnenému zástupcovi poškodeného, doručoval odvolanie obžalovaného prokurátorovi a splnomocnenému zástupcovi poškodeného, vyzýval prokurátora na zaslanie odôvodnenia odvolania, doručoval odôvodnenie odvolania prokurátora obžalovanému, obhajcovi a splnomocnenému zástupcovi poškodeného) a k predĺženiu konania pred okresným súdom došlo predovšetkým pričinením sťažovateľa, ktorý sa podaním odvolania, jeho doplnenia a následne späťvzatia podieľal na pokračovaní konania pred okresným súdom.

34. Ústavný súd zistil, že v čase jeho rozhodovania bol spis predložený zákonnému sudcovi, aby pred predložením veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol o späťvzati odvolania obžalovaného (sťažovateľa).

35. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu už okresný súd meritórne rozhodol, a to v prospech sťažovateľa, a že v čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti už napadnuté konanie na okresnom súde netrvalo, okresný súd už iba vykonával nevyhnutné procesné úkony. Konanie pred ústavným súdom by tak nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

36. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02).

37. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne

ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou ESLP (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

38. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

39. Nad rámec k tomu ústavný súd ešte poznamenáva, že námietkou sťažovateľa premietnutou iba v petite sťažnosti, že k údajnému porušeniu jeho práv došlo aj postupom okresnej prokuratúry, sa už ústavný súd bližšie nezaoberal z dôvodu, že konanie okresnej prokuratúry nie je bližšie označené spisovou značkou, sťažovateľ ani namietané porušenie v sťažnosti bližšie nezdôvodnil a je celkom zrejmé, že aj toto konanie je už skončené.

40. Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2018